

Arrest

nr. 260 452 van 9 september 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. JESPERS
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 29 maart 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 februari 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 juli 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 augustus 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. VAN DER SCHUEREN *loco* advocaat R. JESPERS en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en tot de Yoruba stam te behoren. U stelt op basis van uw leeftijd te vermoeden in 1988 geboren te zijn. Uw geboorteplaats kent u niet. U verklaart uw ouders nooit te hebben gekend en niets te weten omtrent uw familie. U bekeerde zich in 2007 tot de Islam en wijzigde uw naam naar A.. De door u gebruikte achternaam O. nam u over van de valse door u in Noorwegen gebruikte identiteitskaart op naam van O. A. O., met 11 januari 1973 als geboortedatum. U liep geen school in Nigeria maar verklaart in Noorwegen te hebben leren lezen en schrijven.

Op 7-jarige leeftijd werd u gekidnapt door peetvader A. die u eveneens Baba noemde.

Op 7 à 8 jarige leeftijd diende u een eed af te leggen waarbij in uw vingers werd gesneden en u moest herhalen wat u werd gezegd. Met peetvader A. en andere mensen die voor de peetvader werkten, verbleef u op verschillende plaatsen in Nigeria. Peetvader A. maakte deel uit van een geheime sekte waartoe ook veel hooggeplaatste personen, politici, zakenmensen etc. behoren. U was geen lid van de sekte maar diende opdrachten voor hen uit te voeren. Deze opdrachten omschrijft u in de door u neergelegde nota. U kon op 16 à 17 jarige leeftijd ontsnappen uit de handen van uw peetvader en vluchtte naar een kerk waar u hulp zocht bij een groep missionarissen. U verbleef gedurende 6 maanden bij hen te Abuja vooraleer zij u in 2003 naar Noorwegen brachten. In Noorwegen werkte u illegaal voor een ladingsbedrijf en leerde u in 2006 uw (ex)echtgenote H. kennen met wie u in 2007 te Palermo, Sicilië trouwde. Samen hebben jullie twee kinderen: S., geboren op 22 augustus 2008 en P., geboren op 11 maart 2010. 10 juni 2011 diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de Noorse asieliinstanties. Datzelfde jaar werd u vanuit Noorwegen gedeporteerd naar Italië waar u 6 à 7 maanden verbleef vooraleer u via Frankrijk naar België reisde waar u in juni 2012 arriveerde. Na uw vertrek uit Noorwegen in 2011 heeft u geen contact meer gehad met uw vrouw H. en uw kinderen. Samen met T., een Française van Nigeriaanse herkomst, met wie u in 2006 2 à 3 maanden een relatie had, heeft u twee kinderen: A., geboren op 7 november 2006 en A., geboren op 16 augustus 2008. Met T. en uw kinderen A. en A. heeft u sinds 2019 geen contact meer. Na uw aankomst in België diende u 31 mei 2013 een aanvraag tot medische regularisatie 9ter in die onontvankelijk werd verklaard. Ook uw aanvraag 9ter van 22 oktober 2013 werd onontvankelijk verklaard. Nadat u werd overgebracht naar het gesloten centrum te Merksplas diende u 18 oktober 2018 een verzoek om internationale bescherming in. U heeft een relatie met Spaans burger van Gambiaanse origine R. T., met wie u samen een zoon A. heeft, geboren op 31 maart 2020 te Antwerpen.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: een samenvatting van de gebeurtenissen in Nigeria en de problemen die u er heeft gekend, een 'Estratto per riassunto degli atti di matrimonio' van 17 februari 2020, een factuur en correspondentie van uw advocaat in Noorwegen, een akte van gezinssamenstelling van de Stad Antwerpen van 10 juni 2020, een geboorteakte op naam van A., O.I.O., geboren op 31 maart 2020 te Antwerpen en een kopie van uw paspoort.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U verklaart uw land van herkomst Nigeria te hebben verlaten teneinde uw peetvader en de geheime sekte waartoe hij behoorde te ontvluchten. In de door u neergelegde nota staat dat uw leven werd bedreigd nadat u weigerde om deel te nemen aan de besnijdenis en rituele moord van een drie jarig meisje. Bij terugkeer vreest u door de geheime sekte om het leven te zullen worden gebracht. **Er dient echter te worden vastgesteld dat aan deze door u geuite vrees geen geloof kan worden gehecht.**

Vooreerst dient opgemerkt dat u uw verzoek extreem laattijdig indiende. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijke daarna wendt tot de bevoegde asieliinstanties. De vaststelling dat u na uw aankomst in België **meer dan 6 jaar** wachtte vooraleer u een verzoek om internationale bescherming indiende, toont aan dat u internationale bescherming niet dringend en noodzakelijk acht wat finaal **de ernst en de geloofwaardigheid van de door u geschetste vrees ondermijnt**. Dat u bovendien slechts een verzoek indiende nadat u werd opgesloten in het gesloten centrum te Merksplas en u werd gezegd dat een overdracht naar Nigeria

nakende was, beklemtoont voorgaande des te meer. U gevraagd waarom u pas in 2018 een verzoek om internationale bescherming indiende, stelt u uit vrees te worden gedeporteerd bescherming te hebben aangevraagd. U voegt toe regularisatie te hebben aangevraagd en u na de negatieve beslissing te hebben verstoep aangezien u in 2013 een bevel ontving om het land te verlaten. De andere reden zou zijn niet te hebben geweten dat u uw problemen in een brief kon neerschrijven (zie notities, p. 41-42) (zie infra). Bovenstaande kan bezwaarlijk als afdoende verschoningsgrond worden aanvaard en doet bijgevolg geen afbreuk aan voorgaande overwegingen. Ook in Noorwegen wachtte u zeer lange tijd vooraleer u een verzoek om internationale bescherming richtte aan de bevoegde instanties. Zo verklaart u enerzijds Nigeria in 2003 te hebben verlaten en rechtstreeks naar Noorwegen te zijn gegaan, dan wel pas in 2005 in Noorwegen te zijn aangekomen. Wat er ook van zij, heeft u pas 10 juni 2011 een verzoek om internationale bescherming ingediend te Noorwegen (zie notities, p. 5 en p. 15 en zie Eurodac Hit). U verklaart pas in 2011 in Noorwegen een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend aangezien u uw verhaal niet kon vertellen en nadat u verschillende manieren probeerde om documenten te verkrijgen, zoals bijvoorbeeld trouwen (zie notities, p. 40). In Noorwegen gaf u overigens een andere reden, dewelke u u niet herinnert, voor uw verzoek om internationale bescherming (zie notities, p. 8). Het betrof kortom telkenmale uw eigen keuze dermate lang te wachten om een verzoek om internationale bescherming te richten aan de bevoegde asielinstanties. Bijgevolg relativeert u door uw gedrag de ernst van uw ingeroepen vrees.

Overigens dient opgemerkt dat u door het gebruiken van verschillende identiteiten en valse documenten de autoriteiten van verschillende landen bewust om de tuin tracht(te) te leiden met betrekking tot uw persoon. Zo maakte u in Noorwegen gebruik van een valse identiteitskaart op naam van O. A. O., met als geboortedatum 11 januari 1973. Gevraagd of die naam ook in een paspoort stond, bevestigt u in eerste instantie dat de naam in een Nigeriaans paspoort stond waarmee u reisde (zie notities, p. 7-8). Voorgaande stemt overeen met uw verklaring voor de DVZ in Noorwegen een andere voornaam 'O.' te hebben gebruikt aangezien u met een vals rood paspoort met die naam van Nigeria naar Europa reisde. Het valse paspoort werd door het gezin waarmee u reisde na aankomst ingehouden (zie verklaring DVZ, vraag 3). In het kader van de besproken reisweg, verklaart u het valse paspoort na aankomst te hebben weggegooid (zie verklaring DVZ, vraag 37). Verder tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS echter ontkent u met een paspoort van Nigeria naar Noorwegen te zijn gegaan en in Noorwegen slechts een valse identiteitskaart te hebben gehad (zie notities, p. 14-15). Gevraagd waar u heenging vanuit Nigeria, stelt u met een groep missionarissen, en niet met een gezin, na 2 of 3 vluchten in Noorwegen te zijn aangekomen. Welke documenten u gebruikte om van Nigeria naar Noorwegen te reizen, weet u niet. U geconfronteerd met uw verklaringen voor de DVZ, stelt u niet te weten of het een echt paspoort is en het niet te hebben gezien, waarmee u wel aangeeft gebruik te hebben gemaakt van een paspoort. U erop gewezen te hebben vermeld dat de naam O. in het paspoort stond, geeft u aan dat het mogelijks een verspreking was ten gevolge van de spanning in het gesloten centrum (zie notities, p. 17). Uw verklaringen over de door u gebruikte documenten zijn bijgevolg geenszins eensluidend. Ook in 2005 werd u vanuit het Verenigd Koninkrijk gedeporteerd naar Italië nadat u met een valse Nederlandse identiteitskaart werd betrapt (zie notities, p. 42-43). U geeft aan dat reizen binnen Europa gemakkelijk is met valse identiteitskaarten. Bovendien werd ook in België op 7 september 2018 een aanhoudingsmandaat uitgevaardigd voor oplichting als mededader. U verklaart voor uw overdracht naar Merksplas omwille van fraude in de gevangenis van Antwerpen te hebben gezeten (zie notities, p. 42).

Vervolgens dient te worden gewezen op talloze tegenstrijdigheden tussen uw opeenvolgende verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken en tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS die de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde asielmotieven drastisch aantast. Zo verklaarde u voor de DVZ geboren te zijn te Lagos op 11 januari 1988. Echter, tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS, stelt u niet te weten waar uw geboorteplaats is en slechts Lagos te hebben vermeld daar het 'de enige populaire plaats' is die u kent. Gevraagd waarom u voor de DVZ niet aangaf uw geboorteplaats niet te kennen, stelt u initieel dat u die vraag niet werd gesteld om vervolgens het antwoord schuldig te blijven. U erop gewezen Lagos te hebben geantwoord wanneer werd gepeild naar uw geboorteplaats, oppert u bij DVZ iets te hebben moeten geven. Uw geboortedatum, die overigens in het kader van uw Noorse asielprocedure op basis van uw valse identiteitskaart, 11 januari 1973 was, baseert u op uw vermoedelijke leeftijd (zie notities, p.11-12). Het dient opgemerkt dat het door u in 2013 op de Nigeriaanse ambassade te Brussel verkregen paspoort, werd opgesteld op naam van Ahmed O. met als geboortedatum 11 januari 1988. U verklaart dat de informatie in het paspoort op basis van mondelinge gegevens werd opgesteld, wat zeer verwondert. Uw origineel paspoort legde u overigens niet neer tijdens het persoonlijk onderhoud aangezien u niet wist het te moeten meebrengen. Na afloop van het persoonlijk onderhoud bezorgt u de commissaris-generaal een kopie van de voorzijde en de

eerste pagina van uw paspoort. Voor de DVZ gaf u eveneens de namen van uw ouders, namelijk S. O. en S. A., beiden verblijvende te Lagos (zie verklaring DVZ, vraag 13). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS stelt u uw ouders nooit te hebben gekend en die namen – die u hoorde in Noorwegen – te hebben opgegeven omdat u de naam van een ouder moest geven (zie notities, p. 20). U verklaart niet te weten wie uw ouders zijn, geen herinneringen aan hen te hebben en niet te weten waar u voor de kidnapping verbleef. Dat u vervolgens eveneens 2 broers en 2 zussen, die in Lagos verblijven, zou hebben verzonnen voor de DVZ, terwijl u op het CGVS aangeeft niet te weten of u broers of zussen heeft, verwondert evenzeer. U geeft aan niets te weten en voor de DVZ gewoon dingen te hebben gezegd en meent dat uw verhaal op het CGVS uw echte verhaal betreft. Ook het erg specifieke adres 'stad Lagos – O. street – huisnummer 18' waar u voor de DVZ verklaarde de laatste 8 tot 10 jaar voor uw vertrek in 2001 te hebben gewoond, zou u 'gewoon hebben gezegd' (zie notities, p. 23). Verder verklaarde u voor de DVZ een neef R. Ad. van 46 jaar oud te hebben die in Antwerpen verblijft (zie verklaring DVZ, vraag 20), terwijl u, na confrontatie tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS, verklaart dat u R., die u als familie beschouwt, op straat ontmoette, hij u hielp en hij u in Kapellen liet verblijven (zie notities, p. 25). Dat u hem voor de DVZ aanduidde als zijnde uw neef houdt bijgevolg geen steek.

Al uw verklaringen voor de DVZ in verband met uw identiteit, uw familie en uw woonplaatsen in Nigeria zijn kortom verzinsels die u uit angst en/of stress in het gesloten centrum zou hebben afgelegd. **Van een verzoeker om internationale bescherming wordt verwacht reeds bij aanvang van zijn verzoek waarachtige verklaringen af te leggen omtrent zijn identiteit, zijn familie, zijn reisweg, documenten en de reden tot zijn verzoek.** Dat u gespannen was ten gevolge van uw opsluiting in het gesloten centrum te Merksplas ontslaat u niet van deze verplichting. Het post factum trachten te corrigeren van deze verklaringen, die de kern van uw asielsrelaas raken, herstelt de ongeloofwaardigheid van de reeds afgelegde verklaringen immers niet. Bovendien gaf u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS aan dat uw interview voor de DVZ goed verliep. Dat u de mogelijkheid om correcties aan te brengen niet greep, doch slechts na confrontatie eerder afgelegde verklaringen trachtte te vergoelijken, komt de geloofwaardigheid ervan niet ten goede (zie notities, p. 3).

U volhardt niet over de problemen in Nigeria te kunnen praten omdat u een eed aflegde het geheim van de geheime sekte te bewaren. Indien u erover zou spreken, zou u door bloed over te geven om het leven komen. **Aangezien u slechts schriftelijke verklaringen neerlegt omtrent de gebeurtenissen in Nigeria en u hierover geen vragen wenst te beantwoorden, verkeert de commissaris-generaal in de onmogelijkheid om de door u aangehaalde asielsmotieven ten gronde te beoordelen.** U hierop gewezen en de confidentialiteit van het CGVS benadrukt, verklaart u er dagenlang over te kunnen vertellen, maar het niet te kunnen uitleggen uit angst voor uw leven (zie notities, p. 4 en p. 50). Op basis van de elementen voorhanden in het dossier dient echter vastgesteld dat de problemen die u zou hebben gekend in Nigeria geenszins aannemelijk zijn.

Zo verklaart u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS op 7 jarige leeftijd door uw peetvader te zijn gekidnapt en tot 16 à 17 jarige leeftijd bij hem te hebben verbleven, terwijl u voor de DVZ verklaarde ongeveer 5 of 6 jaar voor de peetvader te hebben gewerkt (zie verklaring DVZ, vraag 12 en notities, p. 20). Hoe u door uw peetvader werd gekidnapt, weet u niet aangezien u het u niet herinnert (zie notities, p. 25-26). Aangezien u een eed aflegde waarin u zwoor de geheimen van de sekte, op straffe van de dood, niet te onthullen, meent u er niet over te mogen praten. Wat er tijdens de eed werd gezegd, weet u niet (zie notities, p. 48). Frappant is echter dat u stelt de geheimen wel te mogen neerschrijven maar niet te mogen vertellen zoals door de eed werd bepaald (zie notities, p. 4), terwijl u niet weet wat er tijdens de eed werd gezegd. U kwam er immers pas achter op 11 jarige leeftijd dat zij die de geheimen van de sekte onthulden, stierven. Tijdens de eed werd u dat niet duidelijk gemaakt, waarbij aan het nut van de eed wordt voorbijgegaan (zie notities, p. 47-48). U tracht deze straf te ontwijken door de geheimen van de sekte en uw activiteiten voor hen, neer te schrijven. Er dient echter opgemerkt dat u voor de DVZ op 29 oktober 2018 verklaarde analfabeet te zijn en slechts een beetje te kunnen lezen en schrijven (zie verklaring DVZ, vraag 11), terwijl u op het CGVS verklaart in Noorwegen online te hebben leren lezen en schrijven. U geconfronteerd met uw verklaringen voor de DVZ, stelt u dat het correct is dat u slechts een beetje kan lezen en schrijven. U gevraagd hoe u de brief aangaande de sekte en uw activiteiten kon schrijven, geeft u aan dat de computer corrigeert wanneer je typt. Dit vergt echter nog steeds de vaardigheid van te kunnen schrijven. U erop gewezen dat de brief erg complex is voor iemand die amper kan lezen en schrijven, geeft u aan te luisteren naar wat de stem, de uitspraak van wat u schreef, zegt – wat nog steeds niet verklaart hoe u zulk een brief heeft kunnen schrijven als zelfverklaarde analfabeet met beperkte lees-en schrijf vaardigheden.

Uw kennis omtrent de geheime sekte waarvan de peetvader lid was en waarvoor u gedwongen opdrachten diende uit te voeren, laat bovendien te wensen over. Dat u vooreerst de naam van de geheime sekte waarvoor u gedurende 10 jaar activiteiten zou hebben uitgevoerd, niet kent, tart alle verbeelding en ondermijnt de geloofwaardigheid van uw betrokkenheid. Wie de leider van de geheime sekte is, weet u evenmin (zie notities, p. 50). Op de vraag hoe men lid kan worden van de sekte, vermoedt u via connecties, maar zeker weet u dat niet (zie notities, p. 51). Ook wat betreft de specifieke activiteiten van de geheime sekte moet u het antwoord schuldig blijven. Wat vervolgens de eed betreft die u diende af te leggen, weet u weinig te vertellen buiten dat er markeringen werden aangebracht aan drie vingers en u diende te herhalen wat werd gezegd. Wat er precies werd gezegd, weet u echter niet (zie notities, p. 47-48). U stelt dat ze codetaal gebruiken maar u er niet over kan uitweiden gezien de afgelegde eed (zie notities, p.52). **U kunt kortom, op basis van uw karige mondelinge verklaringen, geenszins overtuigen betrokken te zijn geweest bij de geheime sekte.**

Ook wat betreft uw reis zijn uw verklaringen allesbehalve aannemelijk. U verklaart tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS niets te hebben betaald voor uw reis en door de missionarissen die u 6 maanden onderdak boden in Abuja naar Noorwegen te zijn gebracht. U geconfronteerd met uw verklaringen voor de DVZ dat uw peetvader A. uw reis regelde, bevestigt u en vervolgens vertelt u een verhaal dat A. een van de missionarissen in de kerk kende en uw peetvader u heeft laten gaan (zie notities, p. 38-39 en verklaring DVZ, vraag 36). Dat u, meer dan 17 jaar na uw vertrek uit Nigeria, uw peetvader en zijn groepering vreest, terwijl hij u zou hebben laten gaan, is niet aannemelijk. Bovendien vermeldde u voor de DVZ dat uw peetvader ook de documenten voor uw reis regelde, wat in tegenspraak is met uw verklaringen voor de DVZ dat de missionarissen uw reis regelden en de documenten voorzagen (zie notities, p. 38-39). Voor de DVZ verklaarde u overigens Nigeria in 2001 te hebben verlaten, terwijl dat tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS 2003 is (zie verklaring DVZ, vraag 10 en 37 en notities, p. 15).

Na uw vertrek uit Nigeria in 2001, dan wel 2003, had u geen contact met peetvader of andere leden van de geheime groepering. Desalniettemin meent u bij terugkeer door hen te zullen worden gedood aangezien u hun geheimen kent. Wie u specifiek zou doden, kunt u niet duiden aangezien uw antwoord 'gans de groep', de 'cabals', peetvader en hun leden, is. Evenmin bent u op de hoogte of peetvader nog leeft. Gevraagd of u nieuws heeft over de 'cabals', de groep of hun leden, stelt u de politici te zien. Op de vraag over wie u het heeft, antwoordt u 'allemaal'. Gevraagd om te specificeren, verklaart u dat de politici, de geheime [sekte] en de peetvader allemaal één zijn en tot dezelfde sekte behoren. Wederom gepeild naar de namen van de politici, antwoordt u alle overheidspolitici en dat u het neerschreef waarna u voorleest uit de door u neergeschreven tekst 'ex-presidents, governors and political heavy weights' (zie notities, p. 45-46). Gevraagd waarom u de namen niet noteerde in het document, stelt u daartoe te hebben besloten maar de precieze reden kent u niet. U voegt toe hun namen niet te willen vermelden aangezien het een deel van de eed betreft. U herhaaldelijk gevraagd om de namen neer te schrijven, geeft u aan het niet te willen omdat het onder de eed valt. U erop gewezen dat het neerschrijven van de namen van de politici hetzelfde is als het neerschrijven van uw verklaringen, blijft u weigeren het te doen (zie notities, p. 49), wat enkel tot de conclusie leidt geen informatie over hen te hebben. Overigens stelt u geen nieuws te hebben over de groep en/ of hun activiteiten (zie notities, p. 48 en p.52).

Tenslotte zijn ook uw verklaringen omtrent uw verblijf in Noorwegen tegenstrijdig. Voor de DVZ verklaarde u in Noorwegen als slaaf te hebben gewerkt voor de Nigeriaanse familie waarbij u verbleef. Ook wanneer voor de DVZ de reisweg werd besproken, stelde u gedurende 8 à 9 jaar bij een Nigeriaanse familie te hebben gewoond (zie verklaring DVZ, vraag 34 en 37). Echter, tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS stelt u bij aankomst in Noorwegen Nigeriaanse mensen te hebben ontmoet die u aan werk als lader van containers, wat u gedurende vier jaar deed, en aan een woonst, waar u overigens alleen verklaarde te wonen, hielpen. Andere banen verklaart u in Noorwegen niet te hebben gehad (zie notities, p. 40). U gewezen op uw verklaringen voor de DVZ gedurende 8 à 9 jaar bij een Nigeriaanse familie te hebben gewoond, geeft u wederom aan uit angst onjuiste verklaringen te hebben afgelegd voor de DVZ (zie notities, p. 41). Overigens verklaarde u voor de DVZ voor uw aankomst in België 6 maanden in Rouen, Frankrijk bij uw toenmalige partner te zijn geweest (zie verklaring DVZ, vraag 37), terwijl u op het CGVS stelde slechts door Frankrijk te zijn gepasseerd om naar België te komen. Hiermee geconfronteerd, geeft u aan dat te hebben gezegd maar de moeder van uw kind slechts te hebben bezocht en er niet te zijn gebleven (zie notities, p. 41).

Er dient aldus te worden vastgesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan de door u aangehaalde redenen voor vertrek uit uw land van herkomst Nigeria en u bijgevolg geen vrees voor vervolging, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade, heeft weten hard te maken indien u zou terugkeren naar Nigeria.

Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt (zie 'COI Focus Nigeria. Situation sécuritaire dans le nord-est' van 20 november 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_nigeria_situation_securitaire_au_nord-est_20201120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), duidelijk blijkt dat Boko Haram sinds 2018 terrein heeft verloren in Nigeria. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, waar de veiligheidssituatie instabiel blijft vanwege de strijd tussen Boko Haram en de veiligheidstroepen. Dit vooral in de staat Borno, waar de bevolking nog steeds wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen gepleegd door Boko Haram, maar evengoed door wandaden gepleegd door de veiligheidstroepen en milities. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden getroffen, maar dit in veel mindere mate. De rest van Nigeria blijft over het algemeen echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Aangezien u geen zicht biedt op uw woonplaatsen en werkelijke levensomstandigheden in uw land van herkomst Nigeria, verkeert de commissaris-generaal in het ongewisse wat betreft uw regio van herkomst. Echter, op basis van uw verklaringen dient vastgesteld dat u niet woonachtig zou zijn geweest in de staat Borno en dient in casu de veiligheidssituatie dus niet ten opzichte van deze staat te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers, met uitzondering voor de staat Borno, actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers, met uitzondering van de staat Borno, aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

In de door u neergelegde samenvatting wordt vermeld dat u op 7 jarige leeftijd werd ontvoerd door meneer A. die omwille van zijn affiliatie met machtige politici in Nigeria ook peetvader werd genoemd. U werd gehypnotiseerd, wat u niet vermeldt tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS, en geïnitieerd in een duivelse cultgroep. Uw taak bestond eruit assistentie te bieden bij vrouwelijke genitale verminking en afleiding te bieden wanneer de 'cabals' jonge kinderen en zwangere vrouwen nodig hadden voor rituele doeleinden. Dit deed u door middel van een duivelse ring en verpakkingen met snoepjes doorspekt met magische charmes. U besloot weg te rennen omdat uw leven werd bedreigd nadat u weigerde om deel te nemen aan de vrouwelijke genitale verminking en rituele moord van een drie jarig meisje. Deze door u neergelegde samenvatting van de gebeurtenissen in Nigeria, waarvan de geloofwaardigheid niet kan worden nagegaan daar u niet wenst te antwoorden op vragen aangaande uw activiteiten, is echter niet voldoende om bovenstaande conclusies om te buigen en u het voordeel van de twijfel te schenken. Het zijn immers holle verklaringen die u geenszins weet te staven en die geen weerslag vinden in uw overige verklaringen.

De akte van gezinssamenstelling van 10 juni 2020 op uw naam en op naam van R. T. en de geboorteakte op naam van A., O., I., O., van wie u verklaart de vader te zijn, maar waarop uw naam niet als dusdanig wordt vermeld, hebben geen betrekking op de asielprocedure en geen invloed op uw vrees bij terugkeer naar Nigeria. Hetzelfde dient opgemerkt met betrekking tot de door u neergelegde 'Estratto per riassunto degli atti di matrimonio' (vertaling: uittreksel voor samenvatting van de huwelijksdocumenten) van 17 februari 2020 en de factuur en correspondentie van/met uw advocaat in Noorwegen. Het in het Italiaans opgesteld document stelt dat u 30 januari 2008 trouwde met H. A. te Palermo. Het in het Noors opgestelde document zou betrekking hebben op de scheiding die u wenst te voltrekken met uw echtgenote in Zweden.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoeker voert in het verzoekschrift als enig middel aan:

"Schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen. Schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet. Schending van het materiële motiveringsbeginsel. Schending van de zorgvuldigheidsplicht. Schending van het redelijkheidsbeginsel. Schending van artikel 3 EVRM. Schending van de artikelen 48/3,48/4,48/5 en 48/6 van de Vreemdelingenwet. Schending van artikel 1.A.2. van het internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951. Schending van de richtlijnen van de UNHCR, Note on Burden and Standard of Proof, '."

Verzoeker ontwikkelt dit middel als volgt:

"Ten eerste,

Verzoeker is er zich van bewust dat zijn verhaal mogelijk ongeloofwaardig overkomt.

Hij stelt evenwel dat het om de werkelijkheid gaat en dat dit moet begrepen worden in de cultuur en context van het bestaan van sekten in Nigeria.

In dat kader verwijst verzoeker naar artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet en op de richtlijn van de UNHCR, Note on Burden and Standard of Proof volgens welke er bij twijfel aan de verzoeker het voordeel van de twijfel toegelaten moet worden (eigen onderlijning): [citaat]

Onder verwijzing naar artikel 27 van het KB van 11 juli 2003 stelt verzoeker dat verwerende partij in de bestreden beslissing de meest nadelige interpretatie heeft weerhouden en daardoor appreciatiefouten heeft begaan.

De essentie van de door verzoeker geuite vrees is dat hij omwille van het ontsnappen uit de sekte nog steeds gevaar loopt bij terugkeer naar Nigeria.

2.

Verzoeker heeft een schriftelijk relaas neergelegd bij zijn verklaring.

Dit relaas wordt hier bij de stukken gevoegd, en voor herhaald aanzien.

In die verklaring geeft hij de context van zijn asielproblematiek aan en wijst hij ook op de namen van bij de sekte betrokken personen en bij de sekte betrokken 'political cabals'.

De bestreden beslissing gaat aan die gegevens voorbij, inzonderheid omdat geen rekening wordt gehouden met de specifieke culturele context van de voor verzoeker problematische feiten.

Verzoeker vraagt dat hij in het kader van de volle rechtsmacht terzake gehoord wordt door de raad voor vreemdelingenbetwistingen.

De kern van het asielverhaal van verzoeker is dat hij als 7jarige werd ontvoerd en in een sekte werd ingesloten in Nigeria. Hij moest in deze sekte een eed afleggen en deelnemen aan rituele handelingen.

Op 16-17 jarige leeftijd is hij zich bewust geworden van het onmenselijke van die activiteiten, en is hij de sekte ontvlucht. Hoewel die vlucht dateert van 2003 is verzoeker van mening dat hij nog steeds gevaar loopt. De sekte of personen die destijds actief waren in de sekte zijn er nog steeds.

3.

De specifieke argumenten van de bestreden beslissing zijn betwist.

Het is niet omdat verzoeker pas najaren verblijf in België de aanvraag deed dat zij op zich ongeloofwaardig is. Verzoeker heeft uitgelegd waarom dit het geval was; hij was in de mening dat hij op een andere basis verblijf kon krijgen in België, en bijgevolg stelde zich niet concreet de noodzaak om asiel aan te vragen.

De gegevens over de identiteit van verzoeker zijn niet dermate dat ze zijn verhaal ongeloofwaardig maken. Verzoeker blijft er bij dat hij ontvoerd werd en zijn echte naam niet kent. Hij heeft wel op basis van zijn vermeende identiteit een paspoort ontvangen in 2013.

Verzoeker betwist dat er tegenstrijdige zouden zijn in zijn verklaringen met betrekking tot zijn verblijf in Noorwegen en Frankrijk.

4.

De subsidiaire bescherming wordt afgewezen op basis van een beschouwing over de actuele dreiging van Boko Haram. Deze zou beperkt zijn tot bepaalde streken van Nigeria.

Verzoeker stelt dat hij afkomstig is uit een regio waar Boko Haram actief is.

De sekte waarin hij destijds was ingelijfd is vergelijkbaar met praktijken die ook door Boko Haram beoefend worden.

In die zin meent hij ook aanspraak te kunnen maken op de subsidiaire bescherming."

2.2. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker het volgende stuk: "3. *Documenten in verband met de redenen voor asiel*"

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

4. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Nigeria uit vrees voor zijn peetvader en de geheime sekte waartoe hij (gedwongen) behoorde.

Er wordt echter geen geloof gehecht aan verzoekers asielrelaas gelet op de volgende vaststellingen:

- Verzoeker gebruikte tijdens in Noorwegen en in het Verenigd Koninkrijk verschillende identiteiten en valse documenten. Verzoeker heeft aldus herhaaldelijk getracht de autoriteiten in Europa intentioneel te misleiden, wat reeds afbreuk doet aan zijn algemene geloofwaardigheid.
- Hij legt doorheen de Belgische asielprocedure wisselende verklaringen af over zijn geboortedatum, geboorteplaats, ouders, broers, zussen, adres in Nigeria en verblijf in Noorwegen. Dat verzoeker geheel afwijkende en verzonnen verklaringen zou hebben afgelegd op de Dienst

Vreemdelingenzaken omdat hij angst en stress had in het gesloten centrum, zoals wordt aangebracht in het verzoekschrift, is geenszins overtuigend. Het vraagt immers meer doorzetting en luciditeit om een vals relaas te vertellen dan om het correcte te laten optekenen, gezien dit gemakkelijker te onthouden is vermits verzoeker dit werkelijk heeft meegemaakt. Daarenboven gaf verzoeker bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal aan dat het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken goed verlopen was en liet hij na om correcties aan te brengen (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities), p. 3).

- Verzoekers verklaringen over de kidnapping door zijn peetvader en de geheime sekte zijn doorspekt met tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden. Het feit dat verzoeker niet eens de naam van de geheime sekte kent waartoe hij beweerdelijk meer dan 10 jaar behoorde en activiteiten voor uitvoerde, ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn verklaringen volledig. Voorts bleek hij onwetend over hoe men lid kan worden, over de eed, over de activiteiten, over de leider van de sekte en over de "*political*" dan wel "*ex-presidents, gouverneurs en politieke zwaargewichten*" die lid zouden zijn.
- Enerzijds verklaarde verzoeker bij een terugkeer naar Nigeria zijn peetvader te vrezen, aangezien hij de sekte ontvluchtte, doch anderzijds blijkt uit verzoekers verklaringen dat zijn peetvader hem uit de sekte liet vertrekken en zelfs verzoekers reis en reisdocumenten regelde om naar Europa te kunnen reizen (notities, p. 3-39, verklaring DVZ, vraag 36). Een dergelijke gang van zaken is allerminst logisch of geloofwaardig.

5. De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in een van de gegeven versies van zijn vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen aangaande de kidnapping en gedwongen toetreding tot de sekte, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen omtrent de tegenstrijdigheden aangaande zijn identiteit, het zonder meer betwisten van incoherenties met betrekking tot zijn verblijf in Noorwegen en Frankrijk en het louter verwijzen naar maar geenszins concretiseren van "*de cultuur en context van het bestaan van sekten in Nigeria*" en "*de specifieke culturele context*". Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

6. Dat verzoeker in werkelijkheid geen vrees voor vervolging koestert ten aanzien van Nigeria wordt bevestigd door de vaststelling dat hij reeds in 2005 in Noorwegen zou zijn aangekomen en pas in juni 2011 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Ook in België wachtte verzoeker meer dan zes jaar na aankomst om internationale bescherming in te roepen en dit zelfs pas nadat hij opgesloten werd en een overdracht naar Nigeria nakend was.

Waar in het verzoekschrift wordt aangehaald dat verzoeker van mening was dat hij op een andere basis verblijf kon krijgen in België en de noodzaak om asiel aan te vragen zich dus niet stelde, wordt erop gewezen dat de overige door verzoeker aangewende verblijfsprocedures een andere doelstelling hebben dan de asielprocedure. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoeker herhaaldelijk jarenlang wachtte alvorens te verzoeken om de internationale bescherming die hij beweerdelijk nodig heeft, vormt wel degelijk een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

7. De door verzoeker bij het verzoekschrift gevoegde neergeschreven "*redenen voor asiel*" en de toevoeging van enkele namen die "*political cabals*" (vrije vertaling: politieke cabals) zouden zijn, betreffen enkel verzoekers eigen verklaringen en *post factum* toevoegingen met betrekking tot zijn asielsrelaas en kunnen de ongeloofwaardigheid van zijn relaas niet herstellen.

8. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

9. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Bijgevolg kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

10. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt daarnaast dat er in Nigeria, met uitzondering van de staat Borno, geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De beweringen in het verzoekschrift dat verzoeker afkomstig is uit een regio waar Boko Haram actief is - zonder evenwel deze regio te noemen of enige landeninformatie bij te brengen - en dat de sekte waartoe hij behoorde vergelijkbaar is met praktijken die ook door Boko Haram beoefend worden, tonen geenszins *in concreto* aan dat verzoeker in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Dit artikel beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging, *quod non in casu*.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

11. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus

dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen september tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS